

דף ס.

עין משפט ה.

י"ד סימן רב פ"ה א

א. אמר קונם יין שאני טועם יום אחד או שאני טועם יום, אסור בו מעת לעת^א. ואם אמר קונם יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד שתחשך, בין עומד בתחילת היום או בסופו, ומ"מ צריך שאלה לחכם גזירה^ב שמא פעם אחרת יאסור עליו בלשון "יום אחד" ולא ידע להבדיל בין לשון "היום" ליום אחד, ויבא לשתות בלילה.

ב. י"א דאם היה הנדר של מצוה כגון ללמוד או לקיים שום מצוה אינו צריך התרה^ג, שלא גזרו בזה שמא לא יבדיל פעם אחרת.

הגה: מיהו בקבלת תענית בעלמא מותר לאכול מיד בלילה וא"צ התרת חכם^ד.

עין משפט ו.

י"ד סימן רב פ"ה ג

ג. ד. אמר קונם שאני טועם שבוע זה אסור עד תשלום אותו שבוע אף שעומד באמצע השבוע, ויום השבת הבא ג"כ אסור^ה.

הגה: ומותר אח"כ בלא שאילת חכם^א.

ג. ה. אמר קונם שבוע אחד או שבוע בסתם אסור שבוע מעת לעת.

עין משפט ז.

י"ד סימן רב פ"ה ד

ה. ה. היה עומד בתוך החודש או קודם לו ואמר חודש זה, אסור עד תשלום החדש ומותר ביום ר"ח אפי' שר"ח הוא שני ימים,

צ. ממשנה נדרים דף ס' ע"א, והיינו מאותה שעה שנדר. ש"ך ס"ק א'.

ק. מימרא דרב יוסף שם בע"ב.

ר. כ"כ הרא"ש והר"ן.

ש. פי' בלילה שאחר התענית ולא גזרינן משום "יום אחד".

ת. שם במשנה.

א. והב"ח פסק כהר"ף והברטנורה, דשבוע זה או בחודש זה ג"כ צריך שאלת חכם בסוף השבוע ובסוף החודש. ש"ך ס"ק י'.

והראשון הוא לתשלום חדש הראשון שעבר, אפי' הכי מותר כיון שבלשון בני אדם קוראין אותו ר"ח.

עין משפט זז. יו"ד סימן רכ סעיף ו

ג. היה עומד בתוך השנה, או קודם לה, ואמר: השנה זו, אסור עד תשלום השנה ומותר ביום ר"ה. ושנה זו מונים מתשרי, שאפילו אם עומד בכ"ט באלול, כיון שהגיע תשרי, מותר.

עין משפט ט. יו"ד סימן רכ סעיף ט

ה. היה עומד בתוך שמטה, או קודם לה, ואמר: שמטה זו, אסור עד סוף שמטה ואסור גם בשנה השביעית.

עין משפט י. יו"ד סימן רכ סעיף א
עיי' לעיל עין משפט ה

עין משפט כ. יו"ד סימן רכ סעיף ג
עיי' לעיל עין משפט ו

עין משפט ל. יו"ד סימן רכ סעיף ה

ה. ז. אמר חודש אחד או חודש סתם אסור חודש מיום ליום, וה"ה בשנה או שמיטה הדין כן^ב, ואם נתעברה השנה אסור בה ובעיבורה.

עין משפט מ. יו"ד סימן רכ סעיף ו
עיי' לעיל עין משפט ח

עין משפט נ. יו"ד סימן רכ סעיף י

י. אמר: שמטה אחת, או שמטה, סתם, אסור שבע שנים מעת לעת.

ב. ואסור גם בשנה השביעית. שו"ע סעיף ט'.

עין משפט ס.ע.

יו"ד סימן רב סעיף יא

יא. ט. האוסר עצמו בדבר מסויים עד הפסח אינו אסור אלא עד שיגיע בלבד, ואם אמר עד שיהיה הפסח הרי זה אסור עד שיצא הפסח.

עין משפט פ.צ.

יו"ד סימן רב סעיף א

עיין לעיל עין משפט ה

דף ס:

עין משפט א.

יו"ד סימן רב סעיף ד

עיין לעיל דף ס. עין משפט ז

עין משפט ב.

יו"ד סימן רב סעיף א

עיין לעיל דף ס. עין משפט ה